

Verontreiniging

door: E.H. Chamberlain

1. Verontreiniging in de Schrift

De wet van Mozes kent veel oorzaken van verontreiniging, die allemaal een geestelijke betekenis hebben. Zo werd een man onrein als hij een dood lichaam aanraakte of zelfs maar een been of een graf. De betekenis ervan is verbonden met de dood als het loon van de zonde. Het onderscheid tussen reine en onreine dieren en de verontreiniging door het aanraken van dode lichamen van onreine dieren bevatten lessen over verschillende soorten van zonde. Maar de letterlijke verordeningen waren een zware last voor het volk. Petrus erkent dat in Handelingen 15:10 en in Christus zijn wij vrijgemaakt van die last. Maar hoe zwaar ze ook waren, Joodse leraars voegden vele verordeningen erbij en dit is een waarschuwing voor ons om niets aan de Schrift toe te voegen op dit onderwerp, zoals wettische personen zo graag doen.

Behalve deze smet op deze zuiver godsdienstige gebruiken geeft het Oude Testament veel waarschuwingen voor verontreiniging van het volk door hun zonden. Zo wordt over afgoderij altijd gesproken als verontreinigend en het offeren van kinderen aan de Molech in het bijzonder (Lev. 20:3; Jer. 32:34, 35). God heeft Israël beschuldigd, dat zij het land, dat Hij hen gegeven had, door hun gruwelen hadden verontreinigd en Zijn heiligdom ook.

2. Voorziening in zwakheid en falen

Een leerzaam onderricht vinden we in Numeri 9:9-13. Daar beveelt God, dat iemand die toevallig verontreinigd werd op zijn reis naar Jeruzalem om het Pascha te vieren en daardoor opgehouden werd in de noodzakelijke reiniging, het Pascha mocht vieren in de tweede maand in plaats van in de eerste. De verontreiniging werd niet verontschuldigd, want het was heel belangrijk om er aan vast te houden. Alleen reine aanbidders konden tot God naderen. Maar ze mochten ook het Pascha niet veronachtzamen vanwege de onreinheid, want dat Pascha sprak van het Lam van God en was allerbelangrijkst. Een louter menselijke wetgever, zoals sommige mensen Mozes noemen, zou ongetwijfeld aan één van de twee handelingen de voorkeur hebben gegeven! Maar Gods wijsheid loste de moeilijkheid op een Hemzelf waardige wijze op.

Verder onderricht over dit geval levert 2 Kronieken 30:18-20. Temidden van de verwarring die de zonden van Israël hadden veroorzaakt in de dagen Hizkia waren er enkelen die kwamen om het Pascha te vieren. Zij kwamen uit het zwaar beproefde land van Efraim en Manasse, Issakar en Zebulon om in de tweede maand het feest te vieren. Maar ook in de tweede maand waren zij niet staat geweest zich te reinigen. Toch aten zij het Pascha in strijd met het voorschrift. Maar ook voor dezen had de genade een geneesmiddel. Op het gebed van Hizkia werd hun overtreding vergeven en hun aanbidding aangenomen. Wettelijk waren ze onrein maar hun harten werden gereinigd door het geloof, omdat ze hun harten gericht hadden op God, de Here, om de God van hun vaders, te zoeken.

3. De ware bron van verontreiniging

De tegenovergestelde toestand vinden we in Haggai dagen. Afgoderij was verdwenen en een overblijfsel van het volk was uit de ballingschap in Babel teruggekeerd om weer het altaar van de Here God van Israël op te bouwen. Maar hun eerste enthousiasme was verdwenen en iedereen zocht zijn eigen belang. Aan de dingen van God gaven ze niet de eerste plaats in hun hart en leven. Daarom moest Haggai tegen hen zeggen: *“Zo staat het met dit volk en zo staat het met deze natie voor mijn aangezicht, luidt het woord des HEREN, en zo staat het met al het werk van hun handen, en wat zij daar offeren, dat is onrein”* (Hag. 2:14). Wat een les voor ons!

We vinden nog een leerzame tegenstelling in Mattheüs 15. Op eerste plaats wordt de aanspraak die de Farizeeën maakten op hun hogere heiligheid, die ze ten toon spreiden in hun zorg in het wassen van de handen, door de Heer verworpen. De Heer toonde hen duidelijk aan dat zij in werkelijkheid te veroordelen waren door de ongehoorzaamheid aan een duidelijk bevel van God: *“Eer uw vader en moeder”*. Hij raakt de kern van de zaak in een paar woorden door te zeggen: *“Niet wat de mond inkomt, verontreinigt de mens, maar wat de mond uitgaat, dat verontreinigt de mens... ..Maar wat de mond uitgaat, komt voort uit het hart, en dat verontreinigt de mens.”*

Dan gaat hij naar de streken van Tyrus en Sidon om de Kananese vrouw te ontmoeten. Wat ook haar uiterlijke onreinheid mag zijn als heidense – geen Jood zou met

haar willen eten – haar hart was gereinigd door geloof en zij kreeg de zegen, die zij zocht.

Ook zien we de overpriesters, die niet het huis van Pilatus willen binnengaan, opdat ze niet onrein zouden worden, terwijl ze probeerden het bloed van Gods Zoon te vergieten. Hoe gemakkelijk wordt het hart van een mens misleidt!

4. Reiniging door het bloed van Christus

Dit brengt ons tot het volle licht van de zegen van het Nieuwe Testament. Wij kunnen, als schuldige en onreine zondaars, volmaakte vergeving en reiniging vinden in het werk van Christus. Door het geloof wordt dat ons eigendom. Wettische instellingen en godsdienstige gebruiken hebben geen enkele waarde meer voor ons. Ook kan het niet waarnemen ervan ons meer verontreinigen. God kijkt niet naar de uiterlijke schijn maar naar ons hart. En dit wordt alleen gereinigd door het geloof. (Hand.15:9)

5. Verontreiniging van een gelovige

Maar het vlees, zoals de Schrift onze oude bedorven natuur noemt, nog altijd in ons. Het is altijd aanwezig en een mogelijke bron van verontreiniging. Onze hulp is in Christus te blijven. Met Hem bezig te zijn. Terwijl we, indien we zondigen, dat moeten belijden om Hem te vinden als: *“getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid”* (1 Joh. 1:9).

Maar als uiterlijke dingen niet langer enige macht hebben om ons te verontreinigen, is het belangrijk een duidelijk bewustzijn te hebben over zulke dingen. *“Ik weet en ben overtuigd in de Heer Jezus, dat niets op zichzelf onrein is; alleen voor hem die meent dat iets onrein is, voor die is het onrein”* zegt Paulus (Rom. 14:14).

Een voorbeeld zal dat verduidelijken. Romeinen 13:8 zegt: *“Weest niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.”* Maar het verband waarin het staat zegt ons, dat de inhoud van dit woord is: de tijdige betaling van alle schulden, zoals de rente van een lening of de huur van een huis. *“Ieder zij in zijn eigen denken ten volle verzekerd.”* (Rom. 14:5)

Een machtige bron van verontreiniging, waarvan velen zich niet bewust zijn, is de tong. Als we menen, dat alleen, wat we doen er op aankomt en dat woorden van geen betekenis zijn, dan willen we herinneren aan het woord van Jacobus 3:6 *“Ook de tong is een vuur, de wereld van de ongerechtigheid. De tong is onder onze leden gesteld als dat wat het hele lichaam bevlekt en de loop van de natuur in vlam zet en door de hel in vlam gezet wordt.”* Het hele derde hoofdstuk is gewijd aan dit onderwerp en ook hoofdstuk 4:11, 12. Dus kwaad spreken van een broeder is onszelf verontreinigen.

6. Verbindingen

De vraag of een verbinding iets belangrijks is, waarbij we rekening houden dat onze maatstaf een christelijke is en niet een joodse. Na de terugkeer van Josafat van zijn veldtocht met koning Achab, berispt de profeet hem met de woorden: *“Moogt gij de goddeloze helpen en bevriend zijn met hen die de HERE haten? Hierom rust er toorn op u van de zijde des HEREN”* (2 Kron. 19:2, 3) Dit beginsel is ongetwijfeld een blijvend beginsel voor onze lering. Maar we moeten Achab zien, als een afvallige Israëliet eerder dan alleen maar een goddeloos man.

Zeker in het onderwijs van de gemeente in Korinthe om uit hun midden weg te doen een bepaald soort mensen, maakt Paulus duidelijk, dat het bevel zelfs niet met hen te eten, geen betrekking heeft op mensen van de wereld. *“Want dan zou u wel de wereld moeten uitgaan.”* (1 Kor. 5:9-13)

De scheiding van de christen met de wereld is als de scheiding van olie en water. Er is geen sprake van kunstmatige slagbomen, maar van onverenigbaarheid van natuur. *“Zoals U Mij in de wereld hebt gezonden, heb ook Ik hen in de wereld gezonden”* bad de Heer in Johannes 17:18 en de werking van de genade zal ons beschermen tegen verontreiniging. Als wij in al onze aanrakingen met de mensen proberen te getuigen van onze Meester.

In verbinding met nauwe relaties – man en vrouw, ouders en kinderen – is het verschil tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament, tussen wet en genade, zeer duidelijk. Een gelovige man of vrouw moet niet scheiden zoals in Nehemia 13. Ook niet verlaten, maar de ongelovige is geheiligd door de gelovige partner en de onbekeerde kinderen zijn ook “heilig” in deze bijzondere betekenis. (1 Kor. 7:12-14) Dit heeft natuurlijk niets te maken met de grote dwaasheid, om willens en wetens zo’n relatie aan te gaan.

“Gaaf niet met ongelovigen onder een ongelijk juk. Want welk deelgenootschap hebben gerechtigheid en wetteloosheid? Of welke gemeenschap heeft licht met duisternis? En welke overeenstemming heeft Christus met Belial? en welk deel heeft een gelovige met een ongelovige? En welke overeenkomst heeft Gods tempel met afgoden? Want wij zijn de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft; 'Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn'. Daarom, 'gaaf weg uit hun midden en scheidt u af, zegt de Heer, en raakt niet aan wat onrein is” (2 Kor. 6:14-17; Jes. 52:11) Wat wordt hier verstaan onder het ongelijke juk?

Het huwelijk lijkt op het eerste gezicht, hier niet het onderwerp te zijn, wanneer we kijken naar het verband. Maar eerder het toelaten van ongelovigen tot de aanbidding en tot de dienst van God. Zeker kunnen we deze schriftplaats niet toepassen op de gelovigen van wie de wandel volgens ons niet goed is. Als we dat doen voegen we iets aan Gods Woord toe.

We vinden een duidelijk aanwijzing, wat betreft het vermijden van verkeerde verbinding als in de Schrift genoemd. (1 Kor. 5) Ernstige zedelijke boosheden toelaten in de gemeente is onverschilligheid tonen voor de zonden, die verontreinigt. *“Indien gij een dief ziet, dan houdt gij het met hem, met overspelers is uw deel”* (Ps. 50:18). Wat ook de reinheid van de gemeente is, zo’n onverschilligheid is het kleine beetje zuurdeeg, dat het hele deeg doorzuurt. Dat wil zeggen, hun gemeenschappelijke getuigenis ten opzichte van heiligheid en waarheid wordt zo in opspraak gebracht, dat het de Heer stellig onteert.

In de eerste gemeente zien we, dat er personen onreine leer onderwezen. Zoals bedoel wordt in de brieven aan Pergamus en Thyatira en Openbaring 2 en 3. Gebrek aan ruimte verhindert een uitgebreide bespreking. Maar we kunnen lezen, dat deze gemeenten berispt worden door de Heer Jezus, omdat dit onderwijs onder hen werd toegelaten. Het werk van misleiders is zeer ernstig. (1 Joh. 2:26) Hun doel is het geloof van de christenen in de Heer Jezus zelf te ondermijnen. Zo iemand in huis te ontvangen of hem te groeten als een vriend, is gemeenschap hebben met zijn boze daden. (2 Joh. 1,11)

7. Onbevleete kleren

In de tegenwoordige toestand van de christenheid is het inderdaad moeilijk te wandelen zoals de mensen in Sardis, die hun klederen niet bevleekt hebben. (Op. 3:4) Want in veel kerken vinden we de tradities van mensen in plaats van het Woord van God. Onbekeerden worden uitgenodigd om deel te nemen in de aanbidding van de gemeente, dat zijn niet zuivere praktijken onder hen, die de naam van christenen dragen. Sommigen hebben een leer, die het geloof ondermijnt in de Heiland, de Zoon van God en Zoon des Mensen. Wij danken het aan onze geliefde Heer, als we ons bevinden op een plaats waar deze dingen niet worden toegelaten.

Boven alles is een hart nodig, dat God de eerste plaats geeft. Hij zal ons het pad wijzen, dat Hem verheerlijkt, net zoals Hij deed in de verwarring in Hiskia’s dagen. Ondertussen moet de gezegende waarheid, dat alle gelovigen één lichaam in Christus zijn, niet uit het oog verloren worden. Waar deze verontreinigingen niet zijn is de roep tot gemeenschap belangrijker. We moeten niet wachten, tot we overeenstemmen op alle leerstellige punten of praktijk. Laten we oppassen, dat een menselijk systeem verdeeld houdt, wat God heeft samengevoegd.

Oorsprong: [Words of Help 1964-27](#)

Titel:

Oude Sporen 2008